

Δύο νέοι συγγραφείς έχουν ενώσει τις εμπνεύσεις τους, το συγγραφικό ταλέντο τους, όπως και τις ζωές τους, και μας έχουν χαρίσει τέσσερα συναρπαστικά, αξιόλογα μυθιστορήματα, μεταξύ των οποίων και ένα νεανικής λογοτεχνίας, που κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Η Λία Ζώτου και ο Θεόδωρος Καραγεωργίου έχουν ήδη αποκτήσει το φανατικό αναγνωστικό κοινό τους, το οποίο αυξάνεται ολοένα και περισσότερο, ενώ κάθε νέο βιβλίο τους αναμένεται με ανυπομονησία. Με αφορμή το πρόσφατο μυθιστόρημά τους «Μεταξένια Αγάπη» το συγγραφικό ζευγάρι είχε την καλοσύνη να απαντήσει στο ερωτηματολόγιο των «Φίλων Της Λογοτεχνίας». Τους ευχαριστώ θερμά, τους εύχομαι καλή επιτυχία σε όλα τους τα έργα και σας προσκαλώ να διαβάσετε τις απαντήσεις τους για να γνωρίσετε κι εσείς λίγο καλύτερα την Λία Ζώτου και τον Θεόδωρο Καραγεωργίου!

1) Αγαπητοί κ. Ζώτου και κ. Καραγεωργίου, μας έχετε ήδη χαρίσει τέσσερα εξαιρετικά έργα σας, με πιο πρόσφατο το νέο μυθιστόρημά σας που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός με τίτλο «Μεταξένια Αγάπη». Ποιό ήταν το έναυσμα για την ενασχόλησή σας με τον κόσμο της λογοτεχνίας και το αντικείμενο της συγγραφής;

Θ. Κ.: Πριν αρκετά χρόνια είχα βρεθεί μαζί με τους γονείς μου σε μία εκδήλωση ενός συγγραφέα, ο οποίος παρουσίαζε το δικό του έργο. Τον άκουσα με προσοχή και ο τρόπος που μιλούσε, αλλά και όλα όσα είπε τη μέρα εκείνη για τα βιβλία, μου άρεσαν πάρα πολύ. Θυμάμαι σαν να ήταν χτες που μετά την εκδήλωση ήθελα να γυρίζω τρέχοντας στο σπίτι και να ψάξω στη βιβλιοθήκη μας. Τα βιβλία που είχαμε δεν ήταν πολλά, αλλά τα εξέτασα όλα ένα προς ένα. Κοίταξα τα εξώφυλλά τους, τα ξεφύλλισα και αφού κατέληξα σε κάποιο, άρχισα να το διαβάζω ενθουσιασμένος. Με αυτόν τον τρόπο το διάβασμα μπήκε στη ζωή μου και βιβλίο με το βιβλίο καταλάβαινα ότι το αγαπούσα όλο και περισσότερο.

Ένιωθα τόσο όμορφα διαβάζοντας λογοτεχνικά βιβλία, που δειλά - δειλά άρχισα να λέω στον εαυτό μου, πως κάποια στιγμή θα ήθελα και εγώ να δημιουργήσω κάτι τέτοιο, θα ήθελα να φτιάξω τα δικά μου βιβλία.

Αυτό, λοιπόν, που ουσιαστικά με έκανε να αγαπήσω το γράψιμο δεν ήταν τίποτε άλλο από το διάβασμα.

Λ. Ζ.: Εγώ πάλι, να σας πω την αλήθεια, δεν πίστευα ποτέ πως θα μπορούσα να γράψω μία ιστορία. Αν και αγαπούσα το διάβασμα από μικρή, ποτέ δεν είχα σκεφτεί να γράψω. Την πρώτη επαφή με τη συγγραφή την είχα στο Πανεπιστήμιο, όταν στο τελευταίο έτος χρειάστηκε να προετοιμάσω την πτυχιακή μου εργασία. Σαφώς και η προετοιμασία της βασιζόταν σε τελείως διαφορετική φόρμα, όμως τώρα μπορώ να ομολογήσω πως είχα γλυκαθεί αρκετά με τη διαδικασία. Αλλά και πάλι, ποτέ δεν σκέφτηκα ότι θα έφτανα στο

σημείο να δημιουργήσω κάτι δικό μου. Η φαντασία βέβαια υπήρχε εδώ και καιρό και όλο προσπαθούσε να βρει διεξόδους. Μέχρι που ο Θεοδωρής, έριξε την πρόταση στο τραπέζι: «Έλα να γράψουμε κάτι μαζί!» μου είπε μία μέρα, ενθουσιασμένος.

Εγώ φυσικά και γέλασα. «Ξέχνα το!» του είπα. «Δεν μπορώ να γράψω, δεν γίνεται!»

Έλα όμως που επέμενε. Όσπου με κατάφερε και κάθισα μπροστά από τον υπολογιστή. Τη μέρα εκείνη γράψαμε μαζί ένα μικρό διήγημα, και όταν το διάβασα, πραγματικά δεν μπορούσα να πιστέψω στα μάτια μου.

2) Από πού αντλείτε την έμπνευση για κάθε έργο σας και κάθε χαρακτήρα και πόσο δύσκολο είναι να συγκεντρώσετε τις απαραίτητες πληροφορίες, όταν αυτές απαιτούνται, ώστε να συνδυάσετε τυχόν ιστορικά γεγονότα, τόπους και μυθοπλασία στα βιβλία σας;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Αν έχουμε μάθει κάτι ως τώρα από τη συγγραφή είναι πως η έμπνευση έρχεται από εκεί που δεν την περιμένεις. Η έρευνα από την άλλη μεριά είναι κάτι το τελείως διαφορετικό και απαιτεί μεθοδική δουλειά. Αρκεί και μόνο να αναφέρουμε πως η συγκέντρωση των απαραίτητων πληροφοριών απαιτεί συνήθως τον ίδιο χρόνο με τη συγγραφή του κάθε βιβλίου μας.

3) Συνήθως, οι περισσότεροι συγγραφείς είτε έχουν σπουδάσει κάποιο αντικείμενο, είτε ασκούν ως επάγγελμα κάτι εντελώς διαφορετικό από την συγγραφική τους ιδιότητα, αλλά και τις σπουδές τους. Θα θέλατε να μας μιλήσετε σχετικά με αυτό και να μας πείτε πόσο αρμονικός είναι ο συνδυασμός όλων αυτών και κατά πόσο αλληλοεπηρεάζονται οι επιμέρους ιδιότητές σας;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Σίγουρα οι σπουδές μας έχουν παίξει τον δικό τους ρόλο και είχαν τον δικό τους αντίκτυπο στην συγγραφική μας πορεία. Κάθε εμπειρία, είτε αυτή προέρχεται από τον επαγγελματικό κλάδο, είτε από τις σπουδές, επηρεάζει ως έναν βαθμό τον καθένα μας. Για εμάς προσωπικά ο συνδυασμός των σπουδών μας με τη συγγραφή λειτουργεί απολύτως αρμονικά.

4) Έχετε συμπεριλάβει ποτέ στα βιβλία σας κάποια προσωπικά σας βιώματα; Πόσο εύκολο, ή επώδυνο ήταν αυτό και πόσο εφικτή ήταν η αντικειμενική προσέγγισή τους συγγραφικά;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Θεωρούμε πως κάθε συγγραφέας αφήνει το δικό του προσωπικό στίγμα σε κάθε του δημιούργημα. Αυτό, βέβαια, μπορεί να είναι από ένα έντονο προσωπικό βίωμα έως και μία απλή κίνηση των πρωταγωνιστών, ένα βλέμμα, οτιδήποτε... Η προσέγγιση σε αυτές τις περιπτώσεις θα λέγαμε πως είναι περισσότερο υποκειμενική και λιγότερο αντικειμενική.

5) Στα βιβλία σας έχετε καταπιαστεί με πολλά και διαφορετικά θέματα, ακόμα και με νεανική λογοτεχνία, ενώ κυρίαρχο ρόλο παίζει η συνύπαρξη της ιστορικής

πραγματικότητας και της μυθοπλασίας. Θεωρείτε, ίσως, ότι η Ιστορία αποτελεί μια σημαντική "πηγή ιδεών" για έναν συγγραφέα;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η συνύπαρξη της ιστορικής πραγματικότητας με τη μυθοπλασία, κατά τη γνώμη μας, ίσως είναι και το πιο δύσκολο κομμάτι της συγγραφής ενός βιβλίου. Τα ιστορικά γεγονότα, αλλά και οτιδήποτε άλλο απαιτεί έρευνα, (λόγου χάρη στο τελευταίο μας βιβλίο υπήρχε ο κύκλος της καλλιέργειας του μεταξιού, οι εργασίες στα χωράφια, τα μεταξουργεία, αλλά και οι οίκοι μόδας, οι πασαρέλες), είναι κάτι για το οποίο πρέπει να είσαι σίγουρος. Έτσι, το διάβασμα είναι απαραίτητο σε αυτές τις περιπτώσεις και καθετί που διαβάσεις μπορεί να αποτελέσει "πηγή ιδεών".

6) Πιστεύετε πως το επιστημονικό υπόβαθρο είναι απαραίτητο για τη συγγραφή ενός βιβλίου, ή αρκεί το έμφυτο συγγραφικό ταλέντο, η φαντασία και οι εμπειρίες του συγγραφέα;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Για να ασχοληθεί κάποιος με τη συγγραφή, θεωρούμε αρχικά πως θα πρέπει να έχει μία έφεση προς αυτήν. Η σκληρή δουλειά, η επιμονή και η υπομονή όμως, είναι απαραίτητα εργαλεία.

7) Υπάρχει κάποιο μοτίβο ως προς το πότε σας "επισκέπτεται" η συγγραφική σας έμπνευση; Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη ώρα, διάθεση, ή τόπος ίσως, που να σας προδιαθέτει να γράψετε, ή είναι κάτι που "ρέει" αβίαστα από μέσα σας συνέχεια;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Είμαστε πρωϊνοί τύποι. Συνήθως ξυπνάμε αρκετά νωρίς και πιάνουμε δουλειά στο δωμάτιο που βρίσκονται τα γραφεία μας, μία μικρή σοφίτα χωρίς παράθυρα. Εκτός από το κομμάτι της γραφής υπάρχουν και πολλά άλλα που πρέπει να γίνουν, όπως το διάβασμα της έρευνας, οι διορθώσεις προηγούμενων κειμένων, η συζήτηση... Σχετικά με την "επίσκεψη" της έμπνευσης, άπαξ και γεννηθεί η ιστορία στο μυαλό μας δεν σταματά να το τριβελίζει μέχρι να μπει και η τελευταία τελεία.

8) Όταν ολοκληρώνετε ένα νέο μυθιστόρημά σας αρκείστε στη δική σας μόνο γνώμη και αξιολόγηση, πριν προχωρήσετε στην έκδοσή του, ή αναζητάτε πρώτα την άποψη κάποιου οικείου σας προσώπου του οποίου την κρίση εμπιστεύεστε;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Τον ρόλο αυτό τον έχουν οι γονείς μας. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που διαβάζουν πρώτοι τα βιβλία μας και εννοείται πως τους παροτρύνουμε να φανούν αντικειμενικοί.

9) Από τα μυθιστορήματά σας υπάρχει κάποιο το οποίο ξεχωρίζετε, στο οποίο ίσως έχετε μεγαλύτερη αδυναμία και γιατί; Θα θέλατε να μας πείτε λίγα λόγια για το κάθε βιβλίο σας και, γιατί όχι, την ιστορία "πίσω από την ιστορία" του καθενός;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Αν και είναι μάλλον αδύνατον να ξεχωρίσουμε κάποιον, θα λέγαμε πως «Μεταξένια Αγάπη» είναι η τελευταία μας αδυναμία. Ο λόγος είναι πως οι δύο κεντρικοί ήρωες έχουν πάρει αρκετά κομμάτια από τους εαυτούς μας. Για την ιστορία *"πίσω από την ιστορία"*, θα σας πούμε πως το Σουφλί, όπου διαδραματίζεται μεγάλο κομμάτι του βιβλίου, ήταν το μέρος που είχαμε κάνει την πρώτη μας ρομαντική εξόρμηση ως ερωτευμένο νεαρό ζευγάρι πριν από μία δεκαετία.

10) Οι συγγραφείς Λία Ζώτου και Θοδωρής Καραγεωργίου βρίσκουν το χρόνο να διαβάζουν και για δική τους ευχαρίστηση και όχι μόνο για έρευνα πάνω σε κάποιο μελλοντικό βιβλίο τους; Εφόσον συμβαίνει αυτό, ποιο είδος λογοτεχνίας προτιμάτε περισσότερο ως αναγνώστες και γιατί;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η αλήθεια είναι ότι λατρεύουμε το διάβασμα. Σίγουρα η έρευνα για το εκάστοτε μελλοντικό βιβλίο απαιτεί αρκετές ώρες, όμως πάντα υπάρχει χρόνος και για αναγνώσματα που αφορούν καθαρά την προσωπική μας ευχαρίστηση. Θα λέγαμε πως και οι δύο είμαστε ανοιχτοί σε όλα τα είδη της λογοτεχνίας.

11) Ποιά είναι τα αγαπημένα σας βιβλία και συγγραφείς; Θεωρείτε ότι έχετε δεχθεί επιρροές από κάποιους ομότεχνούς σας, έλληνες ή ξένους, σύγχρονους ή κλασικούς, στο δικό σας τρόπο γραφής, ύφους ή θεματολογίας;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Είναι πολλοί οι συγγραφείς που διαβάζουμε και πραγματικά δεν θα μπορούσαμε να ξεχωρίσουμε κάποιον συγκεκριμένο. Γενικότερα, αν μας αρέσει ένα βιβλίο κάποιου συγγραφέα, τον ακολουθούμε και στα επόμενα.

12) Από την ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία υπάρχει κάποιο βιβλίο το οποίο έχετε λατρέψει, το οποίο "ζηλεύετε" ως λογοτεχνικό έργο και θα θέλατε, ή ονειρεύεστε να έχετε συγγράψει εσείς;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Υπάρχουν τόσα πολλά καλά βιβλία που έχουν επηρεάσει ολόκληρες γενεές. Ίσως θα συμφωνούσαμε και οι δύο στο «Έγκλημα και Τιμωρία» του Ντοστογιέφσκι, το οποίο τυχαίνει να είναι από τα πρώτα βιβλία που έχουμε διαβάσει και μάλιστα σε νεαρή ηλικία.

13) Πιστεύετε πως ο συγγραφέας πρέπει να ταξιδεύει ώστε να έχει κάποια βιώματα από τις χώρες και τις τοποθεσίες τις οποίες, τυχόν, περιγράφει στα βιβλία του και πόσο εφικτό είναι αυτό στην πράξη κατά τη γνώμη σας; Είναι απαραίτητο κάτι τέτοιο, απλά και μόνο, για την "διεύρυνση των οριζόντων" του;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Σίγουρα τα βιώματα του συγγραφέα παίζουν σημαντικό ρόλο στη συγγραφή ενός βιβλίου. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που είναι πραγματικά ανέφικτο να έχει κάποιος εμπειρική γνώση, όπως για παράδειγμα όταν η ιστορία του βιβλίου του αναφέρεται σε μία παλιότερη εποχή. Σχετικά με τη *"διεύρυνση των οριζόντων"*, υπάρχουν χιλιάδες τρόποι για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο και τα ταξίδια αποτελούν έναν από αυτούς.

14) Θεωρείτε ότι ο συγγραφέας θα πρέπει να ασχολείται με διαφορετικά είδη λογοτεχνίας και να "πειραματίζεται" θεματολογικά, ρισκάροντας το υπάρχον αναγνωστικό του κοινό, ή θα όφειλε να εμμένει στο είδος που τον έχει καθιερώσει;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Αν κάτι οφείλει ο συγγραφέας, αυτό είναι να ακολουθεί την καρδιά του και να πορεύεται συγγραφικά σύμφωνα με ό,τι αυτή του υπαγορεύει.

15) Πιστεύετε πως οι συγγραφείς οφείλουν να προβληματίζουν τους αναγνώστες "κεντρίζοντας" τη σκέψη τους, ή ο σκοπός των βιβλίων τους θα έπρεπε να είναι καθαρά και μόνο ψυχαγωγικός; Εσείς, ποιά μηνύματα επιδιώκετε να "περάσετε" στους αναγνώστες σας και σε ποιο είδος αναγνωστικού κοινού, συνήθως, απευθύνεστε μέσα από το συγγραφικό έργο σας;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Πιστεύουμε πως όταν γράφεις ένα βιβλίο, δεν έχεις κάποιον συγκεκριμένο σκοπό, έτσι τουλάχιστον λειτουργούμε εμείς. Αφήνουμε απλά την εσωτερική ανάγκη για έκφραση που υπάρχει μέσα μας και την πλοκή της ιστορίας να μας οδηγήσει. Κάποια βιβλία θα κεντρίσουν τη σκέψη, άλλα θα έχουν πιο ψυχαγωγικό χαρακτήρα, κάποια άλλα θα περάσουν μηνύματα. Αρκεί να γράφεις αληθινά και μέσα από την καρδιά σου.

16) Θεωρείτε πως η σύγχρονη πραγματικότητα μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης για ένα συγγραφέα και, ειδικότερα, οι τόσο δύσκολες καταστάσεις που βιώνουμε τελευταία στην πατρίδα μας; Ή μήπως το ζητούμενο από τους αναγνώστες είναι ακριβώς η "φυγή" από αυτήν την ζοφερή πραγματικότητα;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Όπως είπαμε και παραπάνω, πηγή έμπνευσης μπορεί να αποτελέσει για τον συγγραφέα το οτιδήποτε, πόσο μάλλον μία τόσο δύσκολη κατάσταση μέσα στην ίδια του τη χώρα. Το ζητούμενο για τον αναγνώστη ίσως να μην είναι η φυγή, αλλά να βρει την ελπίδα μέσα σ' αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα.

17) Είχατε κάποιους "ενδοιασμούς" όταν αποφασίσατε να δώσετε το πρώτο σας βιβλίο προς έκδοση; Αγωνιούσατε ως προς την αποδοχή που θα τύχαινε από το αναγνωστικό κοινό; Η θεματολογία των περισσότερων βιβλίων σας, καθώς και η συνύπαρξή σας στη ζωή και στη συγγραφή, πιστεύετε πως παίζει τον δικό της ρόλο στην αποδοχή αυτή;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Ενδοιασμούς δεν είχαμε ποτέ, αν και αγωνία οφείλουμε να ομολογήσουμε πως έχουμε πάντα. Σίγουρα η θεματολογία του κάθε βιβλίου παίζει τον δικό της ρόλο στην επιλογή του κοινού. Η συνύπαρξή μας στη συγγραφή δεν παύει να αποτελεί μία ιδιαιτερότητα, οπότε είναι κι αυτό ένα χαρακτηριστικό που δεν μπορούμε να το αγνοήσουμε.

18) Εσείς, με την έως τώρα πείρα σας στον χώρο της συγγραφής, τί θα συμβουλευάτε όλους τους νέους επίδοξους συγγραφείς, που ονειρεύονται να δουν κάποτε ένα βιβλίο τους στις προθήκες των βιβλιοπωλείων και, ιδιαίτερα, εν μέσω αυτής της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η αλήθεια είναι πως η πείρα μας στον χώρο είναι μάλλον μηδαμινή για να δίνουμε συμβουλές. Ωστόσο, αν κάτι θα μπορούσαμε να πούμε, αυτό είναι πως για κάτι που αγαπάς πρέπει να προσπαθείς με όλη σου τη δύναμη και να μην το βάζεις εύκολα κάτω.

19) Κλείνοντας και, αφού σας ευχαριστήσω θερμά για την τιμή της παραχώρησης αυτής της συνέντευξης, θα ήθελα να σας ευχηθώ ολόψυχα καλή επιτυχία σε όλα σας τα βιβλία αλλά, ειδικότερα, στο νέο μυθιστόρημά σας «Μεταξένια Αγάπη», και να σας ρωτήσω για τα άμεσα συγγραφικά σας σχέδια. Τί να περιμένουμε από εσάς στο μέλλον;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Με την «Μεταξένια Αγάπη» κλείνει ένας κύκλος που ξεκίνησε με το «Σαν τα φύλλα του Καπνού» και συνεχίστηκε με το «Δάκρυ του Έρωτα». Αν και σχετικά νωρίς ακόμη, έχουμε ήδη ξεκινήσει τις συζητήσεις για το επόμενο βιβλίο μας. Θα κάνουμε ένα ταξίδι στην Κρήτη και στην Αθήνα που θα ξεκινάει στις αρχές του προηγούμενου αιώνα και θα είναι αφιερωμένο σε μεγάλο βαθμό στους αγώνες των γυναικών για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων τους. Σύντομα θα έχουμε και περισσότερες λεπτομέρειες. Σας ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας!

Βιογραφία Λίας Ζώτου – Θεωρή Καραγεωργίου:

Η **Λία Ζώτου** και ο **Θεωρή Καραγεωργίου** γεννήθηκαν σε δυο γειτονικά χωριά της Καβάλας. Η Λία σπούδασε στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Εκτός από την ανάγνωση βιβλίων, η οποία τη βοηθά να γνωρίζει νέους κόσμους, λατρεύει τη ζωγραφική και τη φωτογραφία. Ο Θεωρή έχει σπουδάσει νομικά στο πανεπιστήμιο Metropolitan του Λονδίνου. Στη συγγραφή τον οδήγησε η παρατήρηση της ζωής, της συμπεριφοράς και της εξωτερίκευσης του εσωτερικού κόσμου του ανθρώπου. Η Λία και ο Θεωρή, εκτός από σύντροφοι στη συγγραφή, είναι και σύντροφοι στη ζωή. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα βιβλία τους «Μεταξένια Αγάπη» (2016), «Το Δάκρυ Του Έρωτα» (2015) και «Σαν Φύλλα Του Καπνού» (2014), καθώς και το νεανικό μυθιστόρημα «Η Εξαφάνιση» (2013).

Περισσότερες πληροφορίες για τους συγγραφείς στο επίσημο προφίλ τους στο site των εκδόσεων Ψυχογιό: <http://www.psichogios.gr/site/Authors/show/839/lia-zwtoy-thodwrhs-karagewrgioy>

Βιβλιογραφία Λίας Ζώτου – Θεωρή Καραγεωργίου:

«ΜΕΤΑΞΕΝΙΑ ΑΓΑΠΗ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 568

Τιμή: 15,93 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Έτσι είναι οι αληθινές αγάπες, αγόρι μου... γεμίζουν ολότελα την καρδιά και την ψυχή μας! Μόνο που, πολλές φορές, όπως η μεταξένια αγάπη κρύβουν μέσα τους θυσία βαριά, θυσία της ελευθερίας, θυσία της ίδιας της ζωής, θυσία που πióτερο μεγάλη δεν υπάρχει...»

Η νεαρή και επιτυχημένη σχεδιάστρια μόδας Αντζέλικα Ρινάλντι αναχωρεί εσπευσμένα από το Μιλάνο και καταφεύγει στο άγνωστο ως τότε για εκείνη Σουφλί, φάχνοντας απεγνωσμένα διέξοδο από τα διλήμματα που την ταλανίζουν. Εκεί, την περιμένει μια έκπληξη, που θα τη γυρίσει πίσω στο παρελθόν και θα της φανερώσει πως τελικά η ζωή υφαίνεται με το πιο σπάνιο, το πιο πολύτιμο μετάξι!

Αργυρώ... Ένα κορίτσι ατίθασο, μεγαλωμένο σε ένα περιβάλλον με πειθαρχία και αυστηρούς κανόνες. Μια κοπέλα περήφανη, που δε θα συμβιβαστεί με ό,τι η μοίρα της έχει γραμμένο. Θα ερωτευτεί παράφορα και θα γευτεί την πίκρα της προδοσίας.

Άγγελος... Ένα αγόρι ευαίσθητο, δεμένο με τον τόπο του και την καλλιέργεια του μεταξιού. Ένας άντρας ικανός να πάρει αποφάσεις που θα κάνουν την καρδιά του να ματώσει. Όσπου, κυνηγημένος από τα φαντάσματα του παρελθόντος, θα αναζητήσει τη λύτρωση.

Από την ακριτική πόλη του μεταξιού και την πολυσύχναστη ιταλική πρωτεύουσα της μόδας έως τα βάθη της σαγηνευτικής Ανατολής, γύρω από τα πλινθόκτιστα μεταξουργεία και τους ακαταπόνητους σηροτρόφους, τους οίκους μόδας και τα εντυπωσιακά ντεφιλέ, γεννιέται μια ιστορία ποτισμένη με όνειρα, επιθυμίες και εγωισμούς, θυσίες ζωής, διλήμματα καρδιάς, μα πάνω απ' όλα με αληθινή, απόλυτη, μεταξένια αγάπη!»

«ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 512

Τιμή: 15,93 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλον:

«Κοίτα γύρω σου, παππού... Κοίτα τα αμπέλια μας πώς δακρύζουν, κοίτα πώς κυλούν τα δάκρυνά τους... Δίχως τούτα τα δάκρυα όλα θα ήταν νεκρά... Είναι δάκρυα ζωής, παππού! Εσύ μου τα 'δειξες όλα, εσύ! Δεν το φοβάμαι το δάκρυ του έρωτα, όσο πικρό κι αν είναι. Γιατί όποιος δε δάκρυσε για κάτι που πόθησε απελπισμένα δεν έχει νιώσει την καρδιά του να χτυπά αληθινά, δεν έχει ζήσει!»

Μία αναπάντεχη κληρονομιά οδηγεί τον Τόμας Λεοντίδη από τις ανέσεις του διαμερίσματός του στο Λονδίνο και την αγαπημένη του δουλειά στην εξοχή της νότιας Γαλλίας. Ένα χοντρό δερματόδετο τετράδιο, με το όνομά του γραμμένο στο εξώφυλλο, θα του φανερώσει πως το παρελθόν της οικογένειάς του έχει γραφτεί με μαύρο μελάνι... Μάης, 1914. Ένας άντρας κάνει την καρδιά του πέτρα και ετοιμάζεται να εγκαταλείψει την αγαπημένη του πατρίδα, τον Πόντο, με σκοπό να διαφύγει στην Ελλάδα. Θα καταφέρει, όμως, να σώσει τα παιδιά και την αγαπημένη του γυναίκα; Μάρτης, 1963. Ένας κακός οιωνός πλανάται πάνω από τον συννεφιασμένο ουρανό της Δράμας, ένα προξενιό θα φέρει δύο αδέρφια αντιμέτωπα για τη διεκδίκηση της ίδιας γυναίκας.

Σεπτέμβρης, 1974. Ένα φονικό θα στιγματίσει τη ζωή όλων για πάντα! Με φόντο τους απέραντους αμπελώνες και τα παλιά οινοποιεία, τους γευσιγνώστες και το μεθυστικό άρωμα του λαμπερού κόκκινου κρασιού, ξεδιπλώνεται μια ιστορία γεμάτη αγάπη, πάθος, εκδίκηση, δάκρυα και έρωτα!»

«ΣΑΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ»

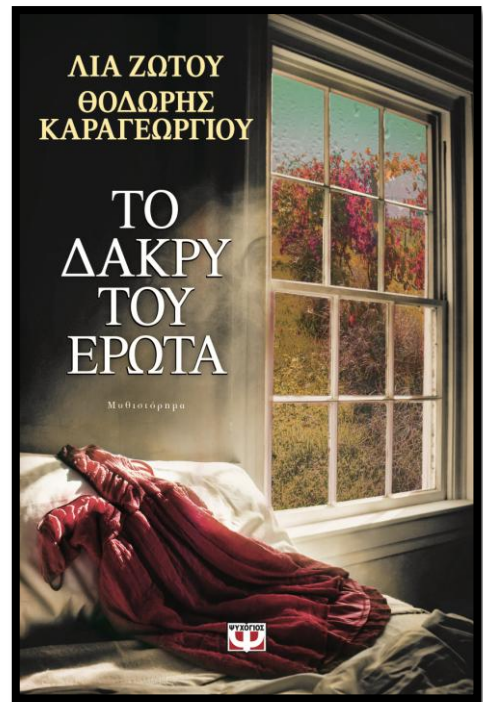
Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 560

Τιμή: 15,93 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλον:

«Η ζωή, βλέπεις, είναι σαν τα φύλλα του καπνού, παιδί μου. Γι' αυτά που δε σου μίλησα ποτέ. Στην αρχή είναι μικρά και πράσινα, γεμάτα ζωντάνια. Έπειτα μεγαλώνουν, ωριμάζουν, παίρνουν το χρώμα του χρυσού! Και μετά... Μετά

ξεραίνονται, θρυμματίζονται, χάνονται και δε μένει τίποτα παρά μονάχα η μυρωδιά τους!»
Ιούνιος, 2001. Ο Νίκολας ταξιδεύει από την Αμερική με προορισμό την Καβάλα, έχοντας σκοπό να ανακαλύψει το άγνωστο παρελθόν του παππού του και ταυτόχρονα το δικό του μέλλον. Τα μοναδικά στοιχεία που έχει στα χέρια του είναι το όνομα μιας γυναίκας, το χωριό στο οποίο μένει και ένα κλειστό ξύλινο κουτί, που πρέπει να της παραδώσει. Το κουτί θα ανοίξει και η «Μέκκα του καπνού» θα φανερώσει τα μυστικά της...

Καβάλα, 1928. Ανάμεσα στις καπναποθήκες και στους εμπόρους, στα καπνοχώραφα και στους παραγωγούς, γεννιέται μια παιδική φιλία που θα εξελιχθεί σε έναν θυελλώδη έρωτα. Αυτός, φτωχό προσφυγόπουλο από τη Σμύρνη· εκείνη, κόρη πλούσιου καπνεμπόρου. Θα καταφέρει η αγάπη αυτή να ξεπεράσει τα χτυπήματα της μοίρας, τους πειρασμούς, τις δυσκολίες και τις δολοπλοκίες; Θα καταφέρει να σταθεί μέχρι το τέλος;

Από την Ελλάδα των μεγάλων κοινωνικών αντιθέσεων και την Αγγλία του μεσοπολέμου έως την Αμερική της καπνοβιομηχανίας και του εύκολου κέρδους, ξετυλίγεται με θαυμαστό τρόπο μια ιστορία αγάπης γεμάτη εικόνες, αρώματα και νοσταλγία.»

«Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 488

Τιμή: 13,95 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Η Κυβέλη είναι ένα ιδιαίτερα χαρισματικό και μυστηριώδες κορίτσι. Η μοναδική σκέψη που την καταδιώκει από τότε που θυμάται τον εαυτό της είναι η ανεξιχνίαστη εξαφάνιση του αδερφού της. Δεκατρία χρόνια αργότερα από εκείνο το τραγικό γεγονός, η μοίρα θα τη φέρει αντιμέτωπη με ένα στοιχείο που αναζητούσε σε όλη της τη ζωή, με έναν εφιάλη που στοίχειωνε τις νύχτες της και φοβόταν όσο τίποτε άλλο στον κόσμο! Αποφασισμένη να δώσει ένα τέλος στο μυστήριο αυτό κάνει τα πάντα προκειμένου να φτάσει στην αλήθεια, ακόμη και αν εκείνη μπορεί να τη σκοτώσει...»

Ο Χάρης, γείτονας, συμμαθητής και μοναδικός της φίλος, στέκεται στο πλάι της και τη βοηθάει σε κάθε δυσκολία. Θα αποδειχτούν όμως η αγάπη και ο κρυφός του έρωτας για εκείνη

αρκετά;

Με φόντο την Έδεσσα της δεκαετίας του '90, οι δυο τους θα ζήσουν μια σειρά από γεγονότα γεμάτα αγωνία και ανατροπές που θα τους στιγματίσουν για πάντα.»

